

Spm. nr. S 509

Til skatteministeren (4/11 03) af:

Arne Toft (S):

»Vil ministeren tage stilling til rimeligheden af, at elforsyningsvirksomheder skal betale opkrævede afgifter til staten, selv om kunden er erklæret konkurs mellem opkrævningsdagen og betalingsdagen?«

Begrundelse

Ifølge §§ 1 og 3 i lov om afgifter af elektricitet er der ingen tvivl om, at afgifterne skal betales til staten, uanset at kunden er gået konkurs. Andre kunder i netområdet kommer således til at betale staten for noget, som de ikke har forårsaget. Det har således også konsekvenser for enkelte netelskabs nettarif, hvis en stor virksomhed går konkurs, da der kun er de andre kunder i netområdet til at dække afgifterne.

Svar (12/11 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Elafgiften svares af den, der leverer el til indenlandsk forbrug eller eget forbrug.

Dette princip går igen i alle afgiftslove. Afgifter betales til staten af registrerede virksomheder, som typisk er hovedleverandører, producenter og importører.

Dette forhold skyldes dels hensynet til statskassen, dels et administrativt hensyn, hvor antallet af virksomheder, der skal registreres hos ToldSkat efter de enkelte afgiftslove, minimeres.

Afgiften forfalder, når varen udleveres fra den registrerede virksomhed. Den registrerede virksomhed overvælter afgiften til sine kunder. Dette blander staten sig ikke i. Såfremt en af den registrerede virksomheds kunder går konkurs, inden prisen for varen inklusiv afgift er betalt til den registrerede virksomhed, er afgiftsbeløbet til staten uændret.

Virksomhederne har i modsætning til staten almindeligvis muligheder for at foretage en risikovurdering af sine kunder. Samtidig kan virksomhederne stille krav om sikkerhed, kræve hurtigt afregning eller medregne et forventet tab i prisen.

Dette gælder også elforsyningsvirksomhederne. Det er praksis, at Energitilsynet accepterer

elforsyningsvirksomheders krav om depositum, hvis kunden gentagne gange umiddelbart forud for kravets fremsættelse har overskredet den almindelige betalingsfrist. Desuden kan elforsyningsvirksomhederne reducere afregningsperioden samt kræve betaling forud for leverancen.

Den nuværende udformning af elafgiften og andre afgifter giver således størst sikkerhed for, at staten ikke lider tab – et tab, som elforsyningsvirksomhederne har væsentlig bedre mulighed for at sikre sig imod end staten.

Spm. nr. S 491

Til fødevarerministeren (4/11 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvornår forventer ministeren, at der er sket en afklaring af, hvilken myndighed der skal foretage en godkendelse af Lemvig Biogasanlæg efter biproduktforordningen ((EF) 1774/2002), så deres ansøgning af 10. oktober 2003 om bioforgasning af minkkadavere kan realitetsbehandles?«

Begrundelse

Lemvig Biogasanlæg A.m.b.a. har den 29. oktober 2003 fået afslag fra Fødevarerregionen, Fødevarerregion Herning, på en ansøgning om bioforgasning af minkkadavere. Med den begrundelse at fødevarerregionen ikke er bemyndiget til at foretage godkendelsen.

Da der allerede eksisterer en monopolvirksomhed på området (DAKA), tilsiger det efter spørgerens opfattelse, at der hurtig sker en afklaring af, hvem der kan bemyndiges til at foretage en godkendelse m.m.

Svar (13/11 03)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg kan oplyse, at det nu er afklaret, at Fødevarerregionens regioner er den myndighed, som vil skulle foretage godkendelse af biogasanlæg i henhold til biproduktforordningen ((EF) 1774/2002).

Det betyder, at ansøgningen fra Lemvig Biogasanlæg kan realitetsbehandles af Fødevarerregionen.